

Jindřicha P-y, cti tohoto se dotýkající. Stížnost bylo odmítnouti. Podle § 53 kárn. stat. mohou si sice do usnesení kárné rady, jímž bylo odmítnuto zahájení kárného řízení, stěžovati zástupce komory a vrchní státní zástupce a kromě toho i osoby třetí, tyto však jen, když byly kárným přečinem na svém právu zkráceni. Takové zkrácení může nastati jen u přečinů proti povinnostem povolání, nikoli však u přečinů proti cti a vážnosti stavu. Co se těchto týče, přísluší jejich stihání kárné radě, pokud se týče zástupci komory (§§ 23 a 29 kárn. st.), neboť tito jsou orgány povolanými hájiti čest a vážnost stavu a zakročovati proti jejich porušení. Třetí osoby, pokud mají zájem na stihání poklesku proti cti a vážnosti advokátního stavu, mohou sice advokátní komoře nebo kárné radě skutečnosti, čest a vážnost stavu ohrožující oznámiti, avšak nároku na kárné zakročení pro prohřešení se proti cti a vážnosti stavu nemají. Následkem toho musí, když kárná rada neshledá důvodu ke stihání pro poklesek proti cti a vážnosti stavu a zástupce komory se s tím spokojí, zůstatí při tom, že se kárné řízení nezahájí. Že tomu tak, plyne též z ustanovení § 47 kárn. st., podle něhož nepřísluší z nálezu kárné rady, jímž byl obviněný z obžaloby pro přečin porušení cti a vážnosti stavu sprostěn, odvolání ani vrchnímu státnímu zástupci ani třetím osobám, nýbrž výlučně jen zástupci komory. Činy Dr. Karla F-e a Dr. Eduarda H-a, pro něž je stěžovatel u advokátní komory oznámil, přicházejí v úvahu jen jako poklesky proti cti a vážnosti stavu. Podle toho, co shora bylo uvedeno, nemá Dr. Jindřich P. oprávnění si do odmítavého usnesení kárné rady stěžovati a jeho stížnost bylo odmítnouti jako nepřipustnou.

Čís. 61 dis.

Ověřil-li notář na tržové smlouvě a na legalizačním protokolu, který svěřil advokátovi, že byly smlouva i protokol v jeho přítomnosti podepsány, ačkoliv při jich podpisu nebyl přítomen, porušil tím povinnosti v §§ 38 a 79 not. ř. notáři uložené a dopustil se kárného přečinu podle § 157 not. ř.

Předpis druhého odst. § 159 not. ř. jest předpisem velicím, nepřipouští úchylek ani výjimek (mírnějšího trestu).

(Rozh. ze dne 14. března 1928, Ds I 13/27.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací ve věcech notářů a notářských kandidátů vyhověl po neveřejném ústním líčení odvolání vrchního státního zástupce jako kárného obžalobce z nálezu vrchního zemského soudu v Praze jako kárného soudu pro notáře ze dne 2. července 1927, jímž byl obviněný uznán vinným kárným přečinem podle § 157 not. ř. a odsouzen podle §§ 158 písm. a) a 159 not. ř. k trestu písemné důtky, a změnil napadený kárný nález ve výroku o trestu v ten rozum, že obviněnému uložil podle §§ 158 písm. b) a 159 druhý odst. not. ř. kárný trest peněžitě pokuty 300 Kč ve prospěch pensijního fondu československých notářů.

D ů v o d y:

Kárný soud uznal obviněného vinným kárným přečinem podle § 157 not. řádu, jehož se dopustil tím, že dne 23. listopadu 1923, svěřiv advokátu Dr. Bohuslavu Z-ovi blanket legalisačního protokolu, ověřil na trhově smlouvě uzavřené téhož dne mezi Karolinou J-ovou a Marií K-ovou nyní provdanou N-ovou, jakož i na dotyčném legalisačním protokolu, že Karolina J-ová a Marie K-ová v jeho přítomnosti smlouvu i legalisační protokol podepsaly, ačkoli při podpisu těchto dvou listin jmenovanými stranami nebyl přítomen, a že tím porušil povinnosti jemu jako notáři v §§ 38 a 79 notářského řádu uložené. Za tento kárný přečin uložil kárný soud obviněnému notáři podle §§ 158 písm. a) a 159 not. řádu kárný trest písemné důtky. Odvolání vrchního státního zástupce vytýká právem, že kárný soud vykročil při vyměření trestu z mezí zákonné sazby v druhém odstavci § 159 not. ř. výslovně uvedené. Tento předpis stanoví, že kárný soud nemůže uznati na mírnější trest než na pokutu 25 zl. (50 Kč), potvrzuje-li notář v notářské listině o nějaké skutečnosti, že se před ním stala, ačkoli se za jeho přítomnosti nepříhodila. Kárný soud tudíž porušil tento výslovný předpis notářského řádu, uloživ obviněnému, který se provinil způsobem uvedeným v druhém odstavci § 159 not. řádu, jen kárný trest písemné důtky podle § 158 písm. a) not. řádu. S názorem kárného soudu, že ustanovení druhého odstavce § 159 not. ř. nevylučuje zásadně uložení trestu mírnějšího, tedy v souzeném případě trestu písemné důtky, nelze souhlasiti, neboť onen předpis je rázu velícího, nepřipouští žádné úchylek a výjimek. Netřeba tedy ani vyvracet úvahy kárného soudu o tom, že prý by pokuta 50 Kč za nynější hodnoty peněz nebyla trestem citelnějším, než důtky, nehledíc ani k tomu, že druhý odstavec § 159 not. ř. stanoví částku 50 Kč jen jako nejnížší hranici pro uložení peněžité pokuty, která může podle § 158 písm. b) not. ř. býti vyměřena až do částky 1.000 Kč. Bylo proto odůvodněnému odvolání vrchního státního zástupce vyhověti, výrok kárného soudu o trestu změnit a obviněnému podle §§ 158 písm. b) a 159 odst. druhý not. ř. uložit trest peněžité pokuty.

Čís. 62 dis.

Nebyla-li plná moc obhájce obžalované ve smyslu § 11 odst. druhý adv. ř. písemně vypovězena, nepřichází v úvahu předpis tohoto zákonného ustanovení o povinnosti zastupovati stranu ještě po 14 dní; stačí prohlášení manžela obžalované, »že si provedení odvolání nepřeje, že půjde k soudu a bude žádati zástupce chudých«.

(Rozh. ze dne 30. března 1928, Ds I 1/28.)

Nejvyšší soud jako soud druhé stolice v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl stížnosti vrchního státního zastu-